

sebični in nespametni gospodarji, ki lepega sojega vrta s sadnim drevjem samo zaradi tega nočejo zasaditi, ker slutijo, da tega sadú oni ne bodo več uživali! Pomagajmo si sami in Bog nam bode pomagal! Ako pa se bomo zaničevali sami, podlaga smo in ostanemo tujčevi peti! Zato tovariši: kamen do kamena — palača!

(Konec prih.)

Naši dopisi.

Iz postojinskega okraja. (Volaričev večer v Zagorji na Pivki) Dne 5. prosinca je napravila narodna čitalnica v Zagorji veselico; čisti dohodek je bil določen sirotam in vdovi, prezgodaj umrlega učitelja-skladatelja Volariča.

Ker nam je rodoljubje in požrtovalnost vstrajnih Zagorcev znana, vedeli smo naprej, da se bo veselica dobro obnesla, toliko bolj, ker je bil namen dobrodelen, vspered pa zanimiv. Nismo se varali! Inteligence in priprostega ljudstva je bilo polno.

Lepo je bilo videti tam domačega č. g. župnika, za njim mnogo sodnih, političnih, davkarskih, železničnih, poštinih in gozdnih uradnikov. Tu zopet smo videli mnogo trgovcev, zasebnikov, obrtnikov vseh „branz“, med njimi pa mnogo zavednih kmetov.

Prepričali smo se, da ima pravi učitelj zaslonbo v vseh stanovih. Tudi precej učiteljev nas je bilo zbranih.

Ne bom popisoval posameznih točk, omenim naj le, da je gosp. učitelj Malnarič proslavljal ranjega Volariča v prelepem govoru. Do solz so nas ganile njegove prelepe besede.

Kdo bi si ne obrisal solze pri besedah:

„Tam od jadranskega morja pa pihlja sapica na prerani grob umrlega učitelja. Na svežem grobu zdihuje pa njegova mlada vdova, krog katere jočejo štirje neodrasli otroci. Neodrasli pravim, ker najstarejši je komaj 7 let star i. t. d.“

Čistega dohodka je bilo okolo 80 K, kar dela čitalnici in Zagorcem le čast.

Slava podpirateljem učiteljskih sirot!

J.

Vestnik.

Najvišje odlikovanje. Nj. Veličanstvo, presvetli cesar je podelil bivši prednici uršulinskega samostana, č. g. M. Antoniji Murgelj zlati križec s krono za zasluge, ki si jih je pridobila za razvoj samostana. Dne 16. prosinca ji je izročil cerkveni vodja vč. g. V. Eržen to odlikovanje. Pri tej priliki so notranja in vnanja šola ter čč. gg. uršulinke teknovalle, kako bi pokazale svojo hvaležnost in udanost prezasluzni dolgoletni voditeljici uršulinskih šol in samostana. Vrstili so se govori in deklamacije; slavnost je povešavalo ubrano petje in dovršena godba, nad vse mične pa so bile srečno odbrane žive podobe.

Darovi za „učiteljski konvikt“: Vesela družba 4 ljubljanskih in 3 borovniških učiteljev dne 16. prosinca v Borovnici 7 K; „Slovensko učiteljsko društvo“ 20 K; bl. g. Ivan Pezdič, ud. c. kr. deželnega šolskega sveta i. dr. v Kranji 4 K (letnina za 1895. in 1896. l.); g. A. Zagorjan, knjigotržec v Ljubljani 4 K; g. Jožef Golob, posestnik v Kranji 6 K; g. Matija Petrič, učitelj v Strugah 10 K (ustanovnina za leto 1896.); gđe. Justina Lavrič, učiteljica v Poljanah nad Škofjo Loko 4 K (letnina); g. Vinko Levstik, nadučitelj na Vrhniki 2 K (letnina); g. M. Debelak, učitelj v Kotoru